

ila in blatinik mu je zlomil desno nogo nad kolonom.

Iz šale prebrida resnica. 34letni čevljar Anton Lešnik se je v Podvrhu pri Braslovčah nekaj nacukaval z nekim moškim. Oba sta padla, Lešnik pa žalibog tako nesrečno, da si je zlomil tilnik in je kmalu po prepeljavi v celjsko bolnico izdahnul.

Požari v območju naših rudokopov. V gozdu Jablanček v šentlambertski občini pri Zagorju ob Savi je zlobna roka požgala lovsko kočico bratov Palčič, ki sta navdušena lovca in sta si gozdno streho sama postavila. — Na Polaju pri Trbovljah je zgorela rudarju Kalšek baraka, v kateri je redil svinje in perutnino. Živali so se pravočasno rešili.

Od brezvestnega avtomobilista povozena. V Kranju je povozil neznan avtomobilist Marijo Hribar, 34letno delavčevno ženo iz Srakovelj pri Kranju. Sunek ji je prebil lobanjo, pretresel možgane in jo je na znotraj tako poškodoval, da so jo oddali v ljubljansko bolnico v brezupnem stanju.

Letalo se vnelo in treščilo v morje. — Predsednik poljske lige za morje in kolonije, armijski inspektor general Orlic: Drescher se je vozil 16. julija v letalu z letalskim polkovnikom Lothom in pilotom. Pri morskem kopališču Orlovo se je letalo vnelo in treščilo v morje. Oba pilota in pilot so bili takoj mrtvi.

Razne novice.

Navodila in pojasnila za obiskovalce jubilejnega V. Mariborskega tedna. Kakor smo že poročali, je generalna direkcija državnih železnic odobrila polovično vožnjo za poset jubilejnega V. Mariborskega tedna, ki se vrši od 1. do 9. avgusta t. l. Ta popust velja za dopotovanje od 30. julija do 9. avgusta, za povratek pa od 1. do 11. avgusta. Posetniki V. Mariborskega tedna, ki hočejo uživati ugodnost polovične vožnje, morajo kupiti na odhodni postaji ali pri »Putniku« direktno celo vozno karto do Maribora (4 Din 2.— in železniško legitimacijo K-13). Železniška karta se pri prihodu v Maribor ne sme oddati,

ker velja ista, obenem z železniško legitimacijo, na kateri se potrdi obisk V. Mariborskega tedna, za brezplačen povratek do odhodne postaje. Legitimacije za vstop na V. Mariborski teden se kupijo v Mariboru. — Legitimacije za zunanje posetnike: Za obiskovalce, ki plačajo vozno karto do Din 15.—, se žigosa železniška legitimacija na podlagi običajne dnevne vstopnice za 5 Din; za vozne karte od 15 do 25 Din na podlagi legitimacije za 10 Din, ki velja za dva dnevna in za dva večerna obiska; za vozne karte od 25 do 60 Din na podlagi legitimacije za 15 Din, ki velja za tri dnevne in tri večerne obiske, ter končno za vozne karte nad 60 Din na podlagi legitimacije za 25 Din, ki velja za 6 dnevni in 6 večernih obiskov. Legitimacija se glasi na ime in je neprenosljiva. — Vstopnice za Mariborčane in vse one, ki se ne poslužujejo polovične vožnje: enkratna dnevna vstopnica stane 5 D, enkratna večerna vstopnica pa 3 Din; za otroke, dijake s šolsko legitimacijo in vojaške do narednika stane dnevna ali večerna vstopnica 2 Din. Stalne legitimacije, ki veljajo za 10 dnevni in 10 večernih posetov, stanejo 25 Din.

Gasilska četa v Spuhlji priredi v nedeljo dne 9. avgusta v gostilni Kravina Franc v Ptuj pri sejmu veliko tombolo. Pridite vsi!

Že tretja mesarska pomočnica v istem kraju. Izpit za mesarsko pomočnico je z dobrim uspehom prestala v Celju Fanika Forte, uslužbena pri svojem bratu, mesarju Jožefu Forte v Trbovljah. Fanika je že tretja mesarska pomočnica v Trbovljah.

Dva turista pogrešajo. Pred več nego 10 dnevi sta se odpravila na Grintovec in na Skuto v Kamniških planinah jurist Vid Janša in Mladen Mikšič. Obstoja bojazen, da sta ponesrečila.

Letošnjo žetev pšenice v naši državi ceni novosadska družba mlinarjev na 25 milijonov meterskih stotov. Od te količine bo določenih 30.000—40.000 vagonov za izvoz.

Dr. Marinić Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Obžalovanja vredni slučaji.

Mož ustrelil ženo. Dne 17. julija ob pol 11. uri predpoldne je prišlo v Mariboru na Aleksandrovi cesti 51 v stanovanju na dvorišču do žalostne družinske žaloigre. V omenjeni hiši stanuje 43letni ključavničar v železniških delavnicah Ivan Ferlinc, ki je bil v ločitvenem postopanju s svojo 36letno ženo Elizabeto. Radi preprirov je moža žena zapustila pred šestimi tedni in se je oglašila v stanovanju 17. julija, kjer je prišlo do krega med zakoncema. Mož, ki je bil vinjen, je pograbil samokres ter oddal na ženo strel. Kroglja je pogodila žrtev v vrat in je bila radi notrajne izkrvavitve takoj mrtva. Ferlinc se je po oddanem strelu podal k hišnici in ji naročil, naj pokliče zdravnika in policijo. Policijska komisija je ugotovila smrt. Nesrečna zakonca imata 13letnega sina in 14letno hčerko.

Goljufija pod krinko gasilstva. Tri mariborske trgovce je osleparil neznanec, ki se je izdajal za pooblaščenca gasilske čete iz Kamnice. Najprej je dobil od trgovcev vzorce od blaga za gasilske uniforme. Za tem se je pojavil z naročilnico, ki je bila overovljena s štampljko gasilske čete in s podpisoma predsednika ter tajnika. Naročilnica se je glasila na 30 metrov blaga proti naknadnemu plačilu. S pomočjo blaga za uniforme je izvabil goljuf od treh trgovcev od vsakega po eno moško obleko z. obljubo, da jo bo plačal s poravnavo blaga za uniforme. Ko so trgovci dobili blago, so obvestili kamniške gasilce, ki so bili debelo začudeni, ker niso nikogar poslali naročat. Slepjar je ponaredil štampljko in oba podpisa.

Žeparji imajo dober nos. Franc Dernekovič, posestnik iz Pobrežja pri Mariboru, je prišel v mesto. Pri sebi je imel dva jurja, katera je hranil v škatljici za biks. Na Koroški cesti mu je žepar izmaknil škatlo z denarjem.

Posestnico ogoljufal za vino. V Jakobskem dolu pri Jarenini se je oglašil pri posestnici Ivani Kacjan neznanec kot

razbijal, je lazil za vericami in ptiči, ki jih je lovil in prodajal, ali pa je hodil v les delat. Tisti pa, ki so se k njegovi čevljarski umetnosti zatekali, so se jezili in kramentirali. Poleti je trajalo vsaj šest tednov, da je napravil nove čevlje; da je pa stare popravil, za to je bilo treba pet ali šest mesecev. Dejal je, da so kože tako suhe, da kar pokajo, in če nima denarja za vino ali za mošt, jim ni in ni kos. Denarja pa je v tej krizi tako malo kakor snega v juliju.

Toda Cencij ga je vedno še toliko ugnal, da ni trpel žeje. Po navadi je govoril prav po hribovsko domače; kadar pa ga je imel nekoliko pod kapo, je zavijal in se pačil kakor kak mestni pismar in je govoril tako gizdavo in nabrano, da je vse silil smeh.

Bistričani so zmerom vedeli, kodi ga je s Cencijem. Že od vojakov sem je znal trobentati in še zdaj je bil svoji trobenti zvest. Če je bil doma, je zjutraj z jutrnico vred že budil dolince s svojim piskanjem, opoldne si je trobil kake četrte ure in zvečer, ko je zvonilo večno luč, je po stari vojaški navadi klical na počitek. To pa je bilo takole: Kadar mu je trobenta brumno vriskala, tedaj je bil trezen; kadar mu je trobljala venomer: tre-re, tre-re, tedaj je bil okajen; kadar je le zdaj in zdaj zamolklo zahripala, tedaj je bil pošteno nadevan. Kadar pa je bilo vse tiho, no, tedaj ga ni bilo doma — in navadno je bilo tako.

Saj mu nihče ni mogel zameriti, da se je tako nerad držal svoje bajte, ko v njej ni imel nobene druge tovarišice kakor trobento. Cencij pa si je želel družbe in razgovora. Deset let že si je iskal kako družico; toda gledal je malo previsoko. Kot pravi izprašani čevljarski mojster je menil, da ni kar vsaka zanj; le kaka gruntarska bi po njegovem smela biti za gospo mojstrinjo. Pred leti je snubil Ravnjakovo, ki je bila zdaj Pristovnica na Breznici, potem Osojnikovo Franco, potem Kamnikovo Reziko, potem Burjakovo Julko — in vse so mu pokazale figo. Zato jim je na sejmišču vpričo ljudi povedal na svoj slovesni način vse grehe in slabosti, ki jih kazijo.

Ko pri gruntarskih ni imel sreče, se je ponižal k bajtarskim, pa mu je tudi pri teh spodletelo, tako da je bil zdaj pri štiridesetih še zmerom tako sam kakor pri dvajsetih. Zdaj pa je bil že zadnji čas; zato se je jel ozirati po deklah. Bogastva pri teh ni bilo najti, pač pa pridne roke — in tudi te so bile mojstru Smoli potrebne. Saj je imel poleg koč še kos zemlje, sicer res da le tolik, da je bil za kako kozo. Za Cencija pa je bilo tudi te zemlje obilo. Pustil je travo, da je zrastle in se posušile, nikoli je ni kosil, počasi je izginila tudi lesa okoli, ker jo je pobral in znetil.

Vendar bi mu bil krivico delal, kdor bi bil dejal, da je lenuh ali da Bogu dan krade. Če mu je voda

Abesinski četniški odredki

so osredotočili svoje napade na železnico Džibuti-Addis Abeba in na avtomobilsko cesto, ki veže Addis Abebo z italijansko prevožno kolonijo Eritrejo. Italijani so v skrbeh za varnost svoje posadke v abesinski prestolici.

Po najnovejših vesteh je Addis Abeba odrezana od ostalega sveta že od 6. julija. Deluje samo še radio postaja. Telefonske in brzojavne zveze so čisto odpovedale.

Avtomobilska cesta, ki tvori zvezo med prestolico in Eritrejo, je popolnoma uničena od abesinskih četašev in deloma vled nalivov v sedajnem deževnem času.